Vastaukseni

1. Jos investoinnit halutaan erottaa säännöissä itsenäiseksi kokonaisuudekseen, mikä olisi paras tapa määritellä investoinnit? Miten tapahtuisi kansantalouden tilinpidossa määriteltyjä investointeja tarkempi määrittely?

Vastaan kysymyksen alkuosaan yleisellä tasolla. Ensinnäkin: kysymys siitä, mikä lasketaan investoinniksi, on olennaisesti poliittinen kysymys, johon ei voida vastata puhtaan tieteellisesti. Kriteerejä voidaan toki hakea nojaten moderniin kasvuteoriaan (esim. TKI-panostukset), mutta tämä ei poista rajanvedon välttämättömyyttä. Yksi selkeä kriteeri voisi olla se, että eläke- ja sosiaalimenot rajataan investointien ulkopuolelle. Joka tapauksessa kysymyksen ratkaiseminen EU-tasolla vaatisi siis neuvoston päätöksen siitä, mikä luokitellaan investoinniksi. Esimerkiksi “vihreän” kultaisen säännön pohjana voisi periaatteessa olla EU:n oma taksonomia. Vaikka luokittelu on siis vaikeaa, se ei ole mahdotonta.

2. Jos markkinakuriin palaaminen ei ole mahdollista, jos EKP joutuu toimimaan rahoitusolojen vakauttajana jatkossakin ja jos investointitarpeet Euroopassa ovat arvioitua luokkaa (esim. Brugel), mikä olisi paras tapa koordinoida EU:n talouspolitiikkaa jatkossa?

Sääntöjen ei pitäisi estää järkevän finanssipoliittisen koordinaation mahdollisuutta: olennaista on talouskasvun synnyttäminen. Koordinaatiota varten olemassaolevat instituutiot kuten ECOFIN ja ohjausjakso ovat muodollisesti riittäviä instrumentteja. Euroalueen sisäisten epätasapainojen suitsiminen on tärkeää. Sellaiset investoinnit, joissa eurooppalainen lisäarvo on suurin, olisi syytä tehdä EU:n tasolla.

Ystävällisin terveisin

Timo Miettinen